

Kako provesti u život istinu u ljubavi?

“Naprotiv, provodimo u život istinu u ljubavi i tako učinimo da sve uraste u njega koji je Glava, u Krista ...” (Ef 4:15)

Riječi zapisane u Pavlovoj poslanici crkvi u Efezu vjerojatno negdje sredinom prvog stoljeća, postavljaju pred svakog vjernika koji ozbiljno nastoji razvijati i održavati osoban odnos s Bogom vrlo važno pitanje. Kakav je naš odnos prema isitini, a kakav prema ljubavi?

Vjerujem da će veliki broj evanđeoskih vjernika na ljestvici prioriteta uvijek ljubav staviti ispred istine. U izboru između te dvije vrline, često ćemo se okrenuti ljubavi koja pokriva mnoge grijehe čekajući pritom neko posebno Božje djelovanje koje će očitovati istinu u konkretnoj životnoj situaciji u obitelji, crkvi, poslu ili međusobnoj interakciji. Čini se kako smo spremniji pokazati ljubav koju često koristimo kao izgovor za nezamjeranje našoj okolini, dok istina nerijetko mora ustupiti pred pragmatizmom i kulturom nezamjeranja u koju je duboko uronjeno naše društvo. Međutim, čini se kako je krajnja posljedica takvog stava površnost međusobnih odnosa i odsutnost onih sastojaka koji bi kršćansku Crkva zaista učinili stupom i podlogom istine.

Postoji dakako i druga krajnost prema kojoj je istina opravdanje za osobne obračune, samopravednost i ponos. Nerijetko surećemo evanđeoske vjernike koji u ime istine čine poprilično štete drugima, a ponekad i samima sebi. Zanimljivo je da biblijsku pouku koja nas potiču na opraštanje dužnicima našim, okretanje drugog obraza, davanje časti jedan drugome, itd., nerijetko si zatvaramo (ili možda zazidamo!) vrata dublje spoznaje i prisnosti s našim Stvoriteljem. Božje kraljevstvo u takvim situacijama trpi štetu, jer se stječe dojam da se crkve i njihovi članovi ni po čemu bitnom ne razlikuju od običnih organizacija. Nemilosrdno rešetanje drugih surovom istinom može rezultirati punjenjem duhovnih groblja, umjesto izgradnjom i jačanjem Božjeg kraljevstva.

Na kraju, kako se postaviti spram navedene dileme? Što je važnije, istina ili ljubav? Je li riječ o pravoj ili pak umjetno stvorenoj dilemi? Pavao nas potiče da u svakodnevnom životu nit vodilja našeg djelovanja bude istina. Međutim, pogonsko gorivo istine uvijek mora biti iskrena i nehinjena ljubav, jer je riječ o neodvojivim sastojcima kršćanskog življenja. Sama istina bez ljubavi zna biti prilično okrutna i nemilosrdna, jer istina boli, zar ne? S druge strane, ljubav bez istine (pre)često služi kao izgovor za moralnu i duhovnu mlitavost, prijetvornost i licemjerje. Stoga je istinu potrebno inspirirati ljubavlju, a ljubav naciljati prema istini. Izvjesno je kako je ispravan i mudar spoj tih dvaju sastojaka u svakodnevnim situacijama nužan za plodonosan i uravnotežen vjernički život i služenje u današnjem, duhovno i moralno uzburkanom vremenu.

Mr. sc. Vedran Đulabić, tajnik EPC RH